

(1941 -)

TEVFİK DEMİREL

Bayram Yüksel ağabeyimizin Ankara dönemi olan 1960'lı yılların sonları ile 70'li yılların ilk yarısında tanıdım Tevfik Demirel ağabeyi. Ankara'da talebelik yıllarımızdı... O dönemde Ankaralı esnaf nur talebeleri sayılabilecek kadar azdı. Tevfik Ağabey bunlardan birisiydi. Onu Bayram ağabeyin hep yakınlarında görüyorduk. Başta Bayram Ağabey olmak üzere, umum nur talebeleri tarafından çok sevilen, güvenilen, sadakatli bir hizmet adamı olarak temeyyüz etmişti Tevfik Demirel...

Hız. Üstad'ın, en bahtiyar yıllarımdır dediği sekiz senelik Barla Hayatı çok önemlidir. Tevfik Demirel, işte bu nahiyede doğmuş ve Bediüzzaman hazretlerini de ilk defa burada görmüştür. Tevfik Ağabey Ankara'ya göç etmiş ise de, Barla ile sıkı münasebetleri hep devam edegelmiştir. Bize anlattığı hatıralarında Bediüzzaman Hazretleri ile ilgili kısımların yanında, Barlalı merhum ağabeylerimizle alakalı bölümler de oldukça kıymetlidir. Bilhassa ilk defa duyduğumuz Barlalı iki meczubun Hz. Üstad'la olan münasebetleri çok ilginç geldi bize.

Tevfik Demirel ağabeyi, 29 Şubat 2016 tarihinde, Ankara'da bulunan iş yerinde ziyaret ettik ve hatıralarını kaydettik. Kayıtlarımızı taslak halinde yazdıktan sonra da kendisine tashih ettirdik.

Tevfik Demirel Anlatıyor:

1941 Barla doğumluyum. Bize Cirelizadeler derler. Cire Eğridir'e bağlı bir köydür. Ne zaman Barla'ya geldiğimizi babam da bilmiyordu, çok eskiden. Babamın Adı Kamil, Validem Nafia... Babamın Hz. Üstad'a yaptığı ziyaretler 1952'den sonra başlamıştır.

Ben 1941'de Barla'da doğdum ama 1947 senesinde Barla'dan göç edip ailece Ankara'ya yerleştik. İlkokulu Ankara'da okudum. Liseye gitmedim, ticarete başladım hemen, esnaflık yaptım hep. Şimdi olduğu gibi eskiden beri her sene yaz aylarında Ankara'dan Barla'ya tatile gidiyoruz biz ailece.

ARKADAŞLARIM İSKAMBİL OYNARKEN ÜSTAD KARAKAVAK'TAN GELİYORDU

Barla'da Karakavak diye bir yer vardır. 'Karakavak Meyvesi' diye Üstad'ın bahsettiği yerdir orası. Çam Dağları'na giderken 15 dakikalık mesafede, hemen Barla'nın üstüdür Karakavak. Orada dağın eteğinden soğuk bir su çıkar. Sözler kitabında, 17. Söz'de; "Barla Yaylası Tepelicede Çam, Katran, Ardiç, Karakavak Meyvesi Hakkında Yazılan Farisî Beyitler" şeklinde geçer buranın adı. Tepelice denilen yer ise yukarıda Çam Dağları'nın oradadır. Çam, Katran, Ardiç ağaçları da Çam Dağı'ndadır. Gelincik Dağı, Çam Dağı'nın karşısındaki en yüksek beyaz kayalıklı dağın adıdır.

Sene 1953 Barla'dayız, mevsim yaz. Barla'da Ak Mescit Mahallesi'nde oturuyorduk, evimiz hala duruyordu orada. Yedi sekiz mahalleli çocukla Karakavak'a çıktık biz.

Ben Karakavak'ta manzaralı bir yere oturmuş manzara seyrediyordum. Çocuklardan birisinin cebinde iskambil kâğıdı varmış. Dört çocuk çekildi geriye, çimenlerin üzerinde iskambil kâğıdı oynamaya başladılar. Sonra birisi, "Hoca Efendi geliyor" dedi. Oyun oynayanlar ne yapacaklarını şaşırıldılar; birisi hemen kâğıtları topladı, cebine de koymuyor, götürüp baş duvarının taşları arasına koydu. Üstad da merkebin üzerinde yukarıdan Karakavak'tan geliyor. Biri sağında, biri solunda iki ağabey; Zübeyir Ve Ceylan ağabeyler olduğunu tahmin ediyorum. "Elini öpelim" dedim. "Öptürmez" dediler. Öptürmez denilince, biz de cesaret edemedik. Yolun kenarına bir manga şeklinde sıralandık; Üstad merkebin üzerinde önümüzden geçiyor; üç sefer elini göğsüne koydu, biz de mukabele ettik. Üstad Bediüzzaman'ı ilk görmem böyle olmuştu.

ÜSTAD BENİMLE BARLALILARA SELAM GÖNDERDİ

Üstad'ımız Bediüzzaman hazretleriyle ikinci görüşmem 1956 senesinde Eğridir'de oldu. Yine yaz tatili için ailece Ankara'dan Barla'ya gitmiştik. Bir müddet sonra babam Ankara'ya dönecek... Biz babamı Eğridir istasyonundan trenle Ankara'ya uğurlayıp, tekrar Barla'ya döneceğiz. Motorla geçtik Eğridir gölünden, istasyona vardık. O sıralarda da Üstad hazretleri ağabeylerle Barla'ya gelmek için arabasıyla yola çıkmış. Bedre köyüne doğru gelirlerken Üstad, geri dönün kardeşim diyor ağabeylere. Eğridir'e geri dönüyorlar. Eğridir istasyonunda babamı görüyor ağabeyler. Üstad'ı ara sıra ziyarete gittiği için Üstad ve ağabeyler babamı tanıyorlardı. Ben de babamın yanındayım.

Isparta'da müzede sergilenen otomobil o zaman daha yeni alınmıştı. Üstad arka koltukta oturuyordu, ön koltukta da Zübeyir Ağabey ve şoför vardı. Şoför kimdi hatırlayamıyorum. Babama "Nereye gidiyorsun?" diye sordu ağabeyler. "Ankara'ya gidiyorum" dedi. "Kardeş sana bir bavul getirsek, onu götürür müsün?" dediler. "Götürürüm efendim" dedi babam. Getirdiler bavulu, bir de bir paket bozuk para... Telefon numarası veriyorlar. Ankara'ya vardığında, o telefonla aradığı ağabeyler gelip bavulu ve bozuk paraları alıyorlar. Sonradan düşündüm; babam epey cesurmuş. Çünkü o zamanlar trenlerde falan hep arama yaparlardı.

Üstad arabanın arka koltuğundan, "Barla'ya gidecek var mı?" diye sormuş. Ben de pederin arkasında, arabanın yanında duruyorum. "Çocuk gidecek" dedi babam. Üstad: "Çocuğa söyleyin, Barlalı hemşerilerime selam söylesin" demiş. Ben bunu duyamadım, ağabeyler söyledi bana. Biz motorla döndük Barla'ya. Barla'ya varınca, kime rastladım Üstad'ın selamını söyledim.

VALİDEM ÜSTAD'A ÇAY GÖTÜRMÜŞ, AMA...

Validem Nafia Demirel, Muhacir Hafız Ahmed ağabeyin kızı olan, Hacı Bahri Çağlar ağabeyin hanımı ile Üstad'ı ziyarete gitmişler. Üstad Hazretleri dirseğini sakosunun üzerinden öptürmüş. Bizim valide ufak bir paket çay götürmüş, o çay belki 80/90 kuruştur. Üstad Altı tane 25 kuruş yani 150 kuruş vermiş. Hatta Annem o paranın iki tanesini hacca giderken harcamış. Diğer ikisini de biraderimle benim düğün parasının içine katmış. O para bende duruyor hala.

KÜÇÜK ALİ AĞABEY 19 KERE RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI'NI YAZMIŞTIR

Muhacir Hafız Ahmed ağabeyin damadı Barlalı Bahri Çağlar ağabey yetmiş yaşındaydı ama o benim arkadaşım. Benim arabam vardı. O arabayla Bahri ağabeyle beraber Isparta'ya falan giderdik. Giderken muhakkak Kuleönü köyüne girer, Küçük Ali ağabeyin sohbetini dinlerdik. Onu ziyaret edenler 'Allah Allah küçücük bir köyde, böyle bir zat nasıl oluyor...' diye takdirle bu ifadeyi kullanırlardı. Küçük Ali Ağabey hakikaten büyük ruhluydu... Arkasında namaz kılarken manevi haz ve heyecan hissedirdi insan. Kuleönü'nde toprak bir evde oturuyordu. Bazı Isparta ziyaretleri dışında, kırk sene köyden dışarı çıkmamıştır. 19 kere Risale-i Külliyyatı'nın tamamını yazmıştır. Hatta bir gün ben de: "Ali Ağabey, bana bir Lem'alar yazıversene" demiştim. "Peki, yazayım kardeşim" dedi ve yazdı. Mürekkep ve kâğıt masrafını vermiştim. O Lem'alar şimdi bende duruyor.

Küçük Ali ağabeyin babası ehl-i tarikati, Nakşî Tarikatı'na halife mesabesinde intisaplıydı. Ali Ağabey derdi ki:

"Babam beni ve ağabeyim Mustafa'yı kendi tarikatına intisap ettirmek istiyordu. Biz Üstad'a intisap edince bir parça kırılır gibi oldu. Ama bir sene zarfında manen bizim kendisini geçtiğimizi anladı ve bize yardım etmeye başladı. Babamın Üstad'a çok muhabbeti vardı. Sekerat anında bir müddet sonra açıldı, konuşmaya başladı: 'Mustafa, Ali! Bediüzzaman arabasını göndermiş, bizi İstanbul'da bekliyormuş' dedi ve ruhunu teslim etti." (Mustafa: 'Kuleönlü Mustafa' diye Risalelerde adı çok geçen Küçük Ali ağabeyin büyük kardeşidir.)

Küçük Ali Ağabey bize: "Aman kardeşim, fiş devamlı takılı kalsın ha... Risale-i Nur'la devamlı meşgul olun..." derdi. Zübeyir Ağabey de öyle derdi. Buna binaen Ali Ağabey şöyle bir şey anlatmıştı bize:

"Kuleönü'nde bir gün hırsızlık olmuş. O gün de iki yabancı gelmiş köye. Yabancılar yapmıştır diyorlar. Onlar da eyvah, ne yapacağız şimdi; biz yapmadık bu işi diye korkmaya başlamışlar. O zaman Rufai Tarikatı revaçtaydı. Biz Rufai'yiz, hırsızlık yapmayız diyorlar. Öyle ise sabah bir fırın yakalım da, girin çıkın diyor köylüler. Eyvah deyip iyice korkuyorlar. Gece rüyalarında Ahmed-i Rufai hazretlerini görüyor bu yabancılar. Diyor ki: 'Madem benim ismimi verdiniz, fırına girin' diyor. Kardeşlerim, bakın Rufai Hazretleri, isminin verilmesiyle bile himmet ediyor onlara."

BARLA'DA İKİ MECZUBUN BEDİÜZZAMAN'LA OLAN MACERALARI

Muhacir Hafız Ahmed'in damadı Barlalı Bahri Çağlar Ağabey benim çok iyi görüştüğüm ağabeyimizdi. Onunla gezerdim hep Barla'yı ve Isparta'yı.

Bahri Çağlar Ağabey anlatmıştı:

"Risalelerde adı geçen Barlalı Hafız Halid çocuklarla meşgul olurdu. Evinin bir tarafı duvar boyunca kitaplıktı. Hatta bahçeye gitse hangi kitaplarımı alayım dermiş. Gece karanlıkta hangi kitabın nerde

olduğunu da bilirmiş. Hocalar arasında münazara yapıldığı zaman da daima o haklı çıkardı. Âlim bir zat yani...

"Barla'da Süleyman ve Selimlerin Mehmet diye iki meczup vardı. Üstad, Süleyman için 70 yaş, Selimlerin Mehmed için de 7 yaş mesabesindeydi derdi.

"Üstad bir gün, Pazar Mahallesi Camisi'nde Hafız Halid'i itap ediyor. Süleyman kapıdan bir bakmış, 'eleleleli' deyip, kapıyı kapatıp kaçmış. Süleyman Barla'nın çıkışında kuzu güderdi. Üstad Hazretleri ta oraya kadar gitmiş, 'Süleyman sen hakkını helal et bana' demiş. 'E dövüyordun ya' deyince, 'Kabahati vardı, öyle dövdüm' demiş Üstad. Onu, aramış yani...

"Bir de Üstad'ın 7 yaşında mesabesindeydi dediği Selimlerin Mehmet vardı Barla'da. Otuz yaşlarındaydı. O da meczuptu... Üstad hazretlerine birisi hasta getirip 'okuyuver hocam' dediği zaman, 'götürün Selimlerin Mehmed okuyversin' derdi. Selimlerin Mehmed'e okutanlardan çokları iyi geldiğini söylerlerdi.

"Selimlerin Mehmet çok sigara içerdi. Fakat parayla almaz, sigaran var mı diye sorardı herkese. Hatta bir gün Üstad Hazretlerine geldi, kapıya dikildi. Üstad da kalktı, raftan bir şey aldı, kâğıdın içine koydu ve Selimlerin Mehmet'e verdi. Ben bunu görünce, "Allah Allah, Üstad'ta tütün olur mu hiç?" dedim içimden. Üstad anladı, dedi ki: 'Bu çok muztar kaldığı zaman gelir; bende kekik var, onunla ufunetini biraz def eder diye veriyorum' dedi."

HÜR ADAM filminde bir meczup vardı ya, Bahri ağabeyin anlattıklarını temsilen gösterilmiş olabilir.